

דבר אחר והמשכילים, אלו שיעודים במצוות חמיישית במלת בראשית - יר"א ש"ת, אזהרתו שלא לחדל את בת המלך בט"ל מלאות, שכן ארבעים מלאות חסר אמרת, וכך ארבעים מליקיות חסר אמרת. הרוצה להלכות, היא שפה רעה, שעתנו, פולחה משור וחמור, שאמר יעקב ויהי לי שור וחמור. על כל דבר פשע - על שור על חמוץ - שאין מלakin בשפט, שלא שולחת השפה הרעה על העולם. אוילמי שמשליט אותה על העולם.

ומשם זה את שבתי תשמרו - זו בת יחידה, שהיא שמייה אמרת לשבות הרבה, בה תלויים כל שמירתן של עשר ספירות, שנקרו שבות הרבה. ושמרו בני ישראל את השבת - זו בת יחידה, שהיא שמייה לישראל בכל שבת ושבת, ומפני שמחלן אותה, אין שמור על ידי הקדוש ברוך הוא, ולא עוד, אלא שנאמר בה מחלליה מות יומת. מי שמנכיניס ברשות שלה שפה חלה וננה, שרשיות שלה הוא תחום שבת כמו שתחים וגובל של הים, שנאמר שמת הול גובל להם. ומי הוא? והיה מספר בני ישראל בחול הים (ירמיהו כב). וליית ים

הים, ואין ים אלא תורה.

מי שעובר עליה פאלו חזר עלמא לתהו ובהו, ובהו, וכן חלה הפוטוב סמך לה והארץ קיתה תהו ובהו, שהוא חול לים. כמו חלה של שלשלת לכלב - מי שמוציא אותו משלשלותיו, גורם כמה נסיכות של יוסרים שנושך אותו, ובגללו אמר דוד האילה מחרב נפשי מיד כלב ייחדתי. וזה סמא"ל, שהוא תפוס בקהל מצד של אלו

דבר אחר והמשכילים, אלין דידי עי בפקודא חמישאה במלת בראשית, יר"א ש"ת, אזהרה דיליה דלא לחיל לא ברפא דמלפָא בט"ל מלאות, דאיןון ארבעים מליקיות מלאות חסר חד, לךבל ארבעים מליקיות חסר חד, רצואה לאלהאה איה שפה בישא, שעתנו, כלילא משור וחמור, דאמר יעקב ויהי לי שור וחמור (בראשית לב ח). על כל דבר פשע על שור על חמוץ (שמות כב ח). דאין מלakin בשפט, דלא שלטה שפה בישא על עלמא. ווי ליה למן דأسلיט לה על עלמא.

ובגין דא את שבתווי תשמרו (וירא כט). דא בת יחידה, דאייה שמייה אמרת לשבות הרבה, בה פלין כל שמירתן דעשרה ספירות, דאתקריאו שבות הרבה, ושמרו בני ישראל את השבת (שמות לא טז). דא בת יחידה, דאייה שמייה לישראל בכל שבת ושבת, ומאן דמלחיל לה לאו איה נטיר מקודש בריך הוא, ולא עוד אלא דאמר בה (שם יד) ממלחילה מות יומת, מאן דاعיל בראשות דיליה שפה חלה זונה, דרישות דיליה איהו תהום שבת, כהלה זונה, דתחים דיליה איהו תהום שבת, בגונא דתחים וגבול דימא, דאמר שמתי חול גבול לים (ירמיהו ה כב). ומאי ניהו ויהיה מספר בני ישראל בחול הים (הושע בע). וליית ים אלא אוריתא.

מאן דא עבר עליה פאלו חזר עלמא לתהו ובהו, ובגין דא קרא סמיד ליה, ויהארץ היהת תהו ובהו (בראשית א ב). דאייה חול לים, כחוליא דשלשלת לבלב, מאן דאפיק ליה משלשלתיה, גרים מה נשבין דיטוין דנסיך ליה, ובגיניה אמר דוד האילה מחרב נפשי מיד כלב ייחדתי (זהלים כב כא). ודא סמא"ל דאייה תפיס בקהל, מטרא דאלין דקשרין

ש��וֹשָׁרים אֶתְוּ בָאֹת שֵׁל
תִּפְלִין, וַרְצֻוּהַ בְּקַשֵּׁר עַל זְרוּעָן,
וּקְשִׁיר בְּשִׁפְיִ רְצֻוּת עַל קְרָנִי,
שַׁהֲוָא שָׂוָר מַעַד.

וְשִׁבְגָּנָה שְׁבַת יְחִידָה, הֵיא רְשִׁוּת
שֵׁל יְחִיד שֵׁל הַעוֹלָם, שַׁהֲוָא
גְּבָהּ עַשְׂרָ אֲוֹתִוֹת שֵׁל הַשֵּׁם
הַמְּפֶרֶשׁ - יְוָד הַיָּא וְאַיְוָה הַיָּא,
וּרְחָבוֹ דִּי הַוָּהָה. עַנְגָּג שְׁבַת
בְּהַפּוֹךְ - נְגָעָע. מֵי שִׁישׁ לֹו וְלֹא
מַקִּים אֶתְוּ, מַתְהַפֵּק לֹו לְנְגָעָע
אַרְעָת, שְׁפָחָה שְׁמַחְרִיבָה בֵּיתוֹ,
וְנַפְצֵן אֶת הַבַּיִת, אֶת אַיְכָרְיוּ וְאֶת
עַצְיוֹן, וְזֹהַי עֲנִיּוֹת, שַׁהֲיָא בַּמְקוּם
שְׁלֹגַע אַרְעָת. חָנָר בַּתְשׁוֹבָה,
וְתַהְרוֹ כְּכָהָן - זֶה מִיכָּא"ל כְּהָן גָּדוֹל.

גָּדוֹל מִמְּנָה פְּתַחְתָּ יְדֵי הַחֶסֶד.
עַנְגָּג הֵיא נְהָר יְוָצָא מַעֲדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, שַׁהֲוָא עַדְוָן
הַגְּשָׁמוֹת. רַגְהָר שְׁיְוָצָא מַעֲדָן,
מַבֵּין יְיָה, וְאַיְן עַדְוָן אֶלָּא כְּתָר
עַלְיוֹן שַׁהֲוָא מַפְלָא וּמַסְפָּה,
וּמַשּׂוֹם כֶּפֶק נָאָמָר בַּעֲדָן, עַיְן לֹא
רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְתָה. לְהַשְׁקוֹת
את הַגָּן, זֶה הָ פְּחַתּוֹנָה.

אַרְבָּעִים מַלְקִיּוֹת חָסֶר אֶחָת -
כְּחַשְׁבּוֹן טַלְל. מֵי שְׁשֹׁמֶר אֲוֹתָה
מַהְם, יוֹרֶד עַלְיוֹן טַלְל, שַׁהֲוָא
יוֹדֵד הַיָּא וְאַיְוָה - טַל לְהַחְיוֹת
מַתִּים. וְעַלְיוֹן בָּאָרוּ רְבוֹתֵינוּ שֵׁל
הַמְּשָׁנָה, כֶּל הַעֲזָזָק בֶּטֶל תּוֹרָה,
טַל תּוֹרָה מַחְיָהוּ. וְעַד,
וְהַפְּשָׁפְלִים יִזְהָרוּ - אַלְוָ
שִׁזְׁעָדִים בְּמַעַזָּה הַשְׁשִׁית
שְׁגָרְמָה בְּמַלְתָּה בְּרָאָשִׁית - בֵּית
שֵׁם, שְׁעָלָה נָאָמָר גַּם צְפּוֹר
מַצָּאה בֵּית וְדָרוֹר קָנוּ לָהּ, וְהַרְיָ
תִּינְקוֹת יוֹדָעִים שְׁדִירָה קָנוּ לָהּ,
וּבָא דָוד וְאָמָר בְּרִית הַקְּרָשָׁה?
אַלְאָ זֹו מַצְוֹת קָנוּ צְפּוֹר, שְׁשָׁבָה
בַּמָּה סְדוֹת, וְעַלְיהָ נָאָמָר גַּם
צְפּוֹר מַצָּאה בֵּית, שְׁבָתוֹב
בְּשִׁבְילָה כִּי בִּתְיִי בֵּית פְּפָלָה -
זֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת. וְדָרוֹר קָנוּ לָהּ -

לִיה בָאֹת דְתִפְלִין, וַרְצֻוּהַ בְּקַשֵּׁר עַל דְרוּעִיה,
וּקְשִׁיר בְּשִׁפְיִ רְצֻוּת עַל קְרָנִי, דָאיָהו שָׂוָר
מַיְעָד.

וְשִׁבְגָּנָה שְׁבַת יְחִידָה, אֲיָהַ רְשִׁוּת דִיחָנוֹדָ
דָעַלְמָא, דָאיָהו גְּבָהּ עַשְׂרָ אַתְוֹן
דָשָׁמָא מִפְרָשׁ יוֹדֵד הַיָּא וְאַיְוָה הַיָּא, וּרְחָבוֹ
דָאיָת לִיה וְלֹא מַקִּים לִיה, אַתְהַפֵּךְ לִיה לְנְגָעָע
אַרְעָת, שְׁפָחָה דְחַרִיבָה בִּיתִיה, וּגְמַז אֶת הַבַּיִת
אֶת אַבְגָּנוֹ וְאֶת עַצְיוֹן (וַיָּקְרָא יְדֵי מַה). וְקָא הֵוָא
עֲנִיּוֹתָא, דָאיָהו בָאָטָר דְגָגָע אַרְעָת,
בְּתִיּוֹפָא וּטְהָרוֹ כְּכָהָן, דָא מִיכָּא"ל כְּהָן גָּדוֹל,

מִמְּנָא תְּחֹות יְדֵי חֶסֶד.

עַנְגָּג אֲיָהו נְהָר יְוָצָא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגָּן, דָאיָהו עַדְוָן נְשָׁמָתִין, רַגְהָר
הַנְּפִיק מַעֲדָן, מַבֵּין יְיָה, וְלִיתְעַדְוָן אֶלָּא כְּתָר
עַלְיוֹן, דָאיָהו מַוְפָּלָא וּמַכּוֹסָה, וּבְגִין דָא אַתְמָר
בַּעֲדָן עַיְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְתָה (ישעה סד
א). לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן (בראשית ב' ו) דָא הָ פְּתָאָה.

אַרְבָּעִים מַלְקִיּוֹת חָסֶר חָרָב כְּחַשְׁבּוֹן טַלְל,
דָגְנִיר לְהָמִינָה, נְחִית טַל עַלְיהָ,
דָאיָהו יוֹדֵד הַיָּא וְאַיְוָה, טַל לְהַחְיוֹת הַמְתִים,
וּעַלְיהָ אַוְקָמוֹהוּ רְבָנָן דְמַתְנִיתִין, כָּל הַעֲזָזָק
בֶּטֶל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מַחְיָהוּ. (דף יב ע"ב) וְעוֹד
וְהַמְשָׁפְלִים יִזְהָרוּ (דניאל יב ס), אַלְיָן דִּיקְרָעִין
בְּפִקְוֹדָא שְׁתִיְתָא דְאַתְרָמִיזָת בְּמַלְתָּה בְּרָאִשְׁתָּה,
בֵּית פְּמָה תִּמְןָן, דְאַתְמָר עַלְהָ גַם צְפּוֹר מַצָּאה בֵּית,
וְדָרוֹר קָנוּ לָהּ (תְּהִלָּם פד ז). וְהָא יְנוּקִין יִדְעַיָּן,
דְּדָרוֹר קָנוּ לָהּ, וְאַתָּה דָוד לְמִימָר בְּרוּחַ קְוִדְשָׁא,
אַלְאָ דָא מַצָּות קָנוּ צְפּוֹר, דָאיָת בֵּית פְּמָה רְזִין,
וּעַלְיהָ אַתְמָר גַם צְפּוֹר מַצָּאה בֵּית, דְכַתִּיב
בְּגִינָה בֵּי בִּיתִי בֵּית פְּפָלָה (ישעה נו ז). דָא בֵּי
בְּנִישָׁתָא, וְדָרוֹר קָנוּ לָהּ דָא בֵּי מִדְרָשָׁא, אַשְׁר